

Otrais prasības pamats attiecas uz to, ka Komisijai nav paziņotas valsts tiesību normas, kurās tiktu paredzēti sodi par Regulas Nr. 842/2006 normu pārkāpumiem. Pienākums noteikt sodus un tos paziņot Komisijai ir īpaši svarīgs, lai piešķirtu pilnu efektivitāti pienākumiem, kas Regulas Nr. 842/2006 3., 4. un 5. pantā ir paredzēti operatoriem, kas izmanto stacionāras iekārtas. Turklāt šādu sodu noteikšana un Komisijas informēšana par tiem ir svarīga, lai produktu un tādu iekārtu, kuras satur fluorētās siltumnīcefekta gāzes, ražotāji izpildītu tiem 7. pantā uzliktos pienākumus. Tāpat par Regulas Nr. 842/2006 8. un 9. pantā noteikto aizliegumu neievērošanu ir jāparedz sods valsts tiesību normās šīs regulas 13. panta 1. punkta izpratnē, par ko bija jāpaziņo Komisijai.

⁽¹⁾ OV L 161, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 92, 3. lpp.; Komisijas Regula (EK) Nr. 303/2008 par uzņēmumu un personāla sertifikācijas savstarpējas atzīšanas minimālajām prasībām un noteikumiem [saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006] attiecībā uz stacionārām saldēšanas, gaisa kondicionēšanas un siltumsūkņu iekārtām, kurās izmanto dažas fluorētās siltumnīcefekta gāzes.

⁽³⁾ OV L 92, 12. lpp.; Komisijas Regula (EK) Nr. 304/2008 par uzņēmumu un personāla sertifikācijas minimālajām prasībām un savstarpējas atzīšanas noteikumiem [saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006] attiecībā uz stacionārājām ugunsdrošības sistēmām un ugunsdzēsības aparātiem, kuros izmanto dažas fluorētās siltumnīcefekta gāzes.

⁽⁴⁾ OV L 92, 17. lpp.; Komisijas Regula (EK) Nr. 305/2008 par personāla sertifikācijas minimālajām prasībām un savstarpējas atzīšanas noteikumiem [saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006] attiecībā uz dažu fluorēto siltumnīcefekta gāzu rekuperāciju no augstsprieguma sadales iekārtām.

⁽⁵⁾ OV L 92, 21. lpp.; Komisijas Regula (EK) Nr. 306/2008 par personāla sertifikācijas minimālajām prasībām un savstarpējas atzīšanas noteikumiem [saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006] attiecībā uz dažu tādu šķīdinātāju rekuperāciju no iekārtām, kuru pamatā ir fluorētās siltumnīcefekta gāzes.

⁽⁶⁾ OV L 92, 25. lpp.; Komisijas Regula (EK) Nr. 307/2008 par personāla apmācības programmu minimālajām prasībām un apmācības atestācijas savstarpējas atzīšanas noteikumiem [saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006] attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu gaisa kondicionēšanas sistēmām, kurās izmanto dažas fluorētās siltumnīcefekta gāzes.

⁽⁷⁾ OV L 92, 28. lpp.; Komisijas Regula (EK) Nr. 308/2008 par formu dalībvalstu apmācību un sertifikācijas programmu paziņošanai [saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 842/2006].

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 27. augustā iesniedza Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba (Spānija) – María Auxiliadora Arjona Camacho/Securitas Seguridad España, S. A.

(Lieta C-407/14)

(2014/C 409/40)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social número 1 de Córdoba

Pamatlietas puses

Prasītāja: María Auxiliadora Arjona Camacho

Atbildētāja: Securitas Seguridad España, S. A.

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2006/54/EK ⁽¹⁾ 18. pants, kurā noteikts, ka no diskriminācijas dzimuma dēļ cietušajai personai maksājamajai kompensācijai jābūt (ne tikai reālai, efektīvai un samērīgai ar ciesto kaitējumu, bet arī) preventīvai, ir interpretējams tādējādi, ka tajā ir atļauts valsts tiesai piespriest patiesi papildu pienākumu maksāt saprātīgu pāraudzinošo zaudējumu atlīdzību – proti, papildu summu, kas, lai arī pārsniedzot pilnīgu atlīdzinājumu par cietušajam reāli nodarītajiem zaudējumiem un kaitējumu, ir pamācošs piemērs (ne tikai pašam zaudējumu nodarītājam, bet arī) pārējiem – ja vien šī summa nepārsniedz samērīguma robežas un pat tad, ja šo pāraudzinošo zaudējumu institūts attiecīgās valsts tiesas juridiskajai tradīcijai ir svešs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija), OV L 204, 23. lpp.